

FŐISKOLÁNK

Fontos és komoly föladat a fiatalok tanítása és nevelése. Legyen a jellem helyes fejlődése az elérendő nagyszerű cél, hogy az egyén megfelelően legyen fölkészítve eleget tenni a jelen élet kötelességeinek, végül pedig bejutni a jövő, halhatatlan életre. Az örökkévalóság fogja megmutatni, hogyan végeztük ezt a föladatot. Ha a lelkipásztorok és tanítók teljesen átéreznék felelősségüket, akkor más állapotok uralkodnának a világon. De mindketten túl szűk látókörűek a szemléletükben és célkitűzéseikben. Nem értik meg, mennyire fontos a munkájuk és annak következményei. {4T 418.1}

Isten nem tud többet tenni az emberért, mint amennyit már megtett, mikor odaadta szeretett Fiát. Kevesebbet sem tehetett, hogy biztosítsa az ember megváltását s egyúttal fönntartsa Isten törvényének tekintélyét. Az Úr kiöntötte értünk a menny összes kincsét, hiszen Fiának odaadásával kítárta előttünk a menny aranykapuit, kimondhatatlan ajándékot adva azoknak, akik készek elfogadni az áldozatot, s visszatérni az Istennel kötött szövetségre. Krisztus akkora szeretettel jött világunkkal, mint az örökkévalóság, följajánlva, hogy az embert teszi minden gazdagságának és dicsőségének örökösévé. E tétével Atyjának jellemét tárta föl, bebizonyítva, hogy Isten igazságos tud maradni, s mégis megigazulttá tenni a Jézusban hívőt. {4T 418.2}

A menny fönségese nem a maga örömére élt. Bármilyen tett, mindennel az ember üdvösségét mozdította elő. Jelenlétében az önzés bármilyen megnyilvánulása megróva állt. Urunk magára vette természetünket, hogy helyettünk szenvedhessen, lelkét bűnért hozott áldozattá téve. Istentől megvert és lesújtott volt, hogy mentse az embert az Isten törvényének megszegéséért megérdemelt csapástól. A keresztről tündöklő fény által Krisztus mindenkit magához akar vonni. Emberi szíve bánkódott fölöttük. Karja tárva volt befogadni őket, s mindenkit meghívott, hogy menjenek hozzá. Egész földi élete a lemondás és leereszkedés folyamatos cselekedete volt. {4T 418.3}

Mivel az ember ilyen sokba került a mennynek – Isten drága Fiának árába, mily gondosan kell hát a lelkészeknek, tanítóknak, szülőknek bánni aratás körükbe kerülő lelkekkel. Szép munka a fiatalok értelmével foglalkozni, s félve-remegve kellene hozzáfogniuk. Az ifjak nevelői őrizték meg a tökéletes önuralmat. Borzasztó hiba, ha valaki türelmetlenségével, vagy az őt meg nem illető méltóság és fensőbbség fönntartására törekvéssel elpusztítja valaki lelkiismeretére tett jó hatását, mert könnyen lehet, hogy ezzel Krisztus számára vesztí el azt. Az ifjak gondolkodását annyira elferdítheti a balga bánásmód, hogy akár talán sosem hozható helyre, Krisztus vallásának uralkodó hatással kell lennie a fiatalok tanítására és nevelésére. Az üdvözítő példája a lemondásra, mindenki iránti szívjóságra és hosszútűrő szeretetre, megrovás e türelmetlen tanítókkal és lelkészekkel szemben. Az Úr megkérdi ezen indulatos oktatóktól: „Így kell bánni azokkal, akikért életemet adtam? Ennyire becsülitek csupán a végtelen árat, melyet megváltásukért fizettem?” {4T 419.1}

Főiskolánk valahány alkalmazottja tartsa szeme előtt Isten félelmét, szívében pedig Isten szeretetét. Tegyük a vallást vonzóvá a hatáskörükbe kerülő fiatalok előtt. A tanítók és tanárok folyton érezzék Istentől függésüket. Munkájuk ugyan idelelenn van, de bölcsességük és tudásuk forrása fölülről származik, abból kell folyton meríteni nekik. Nehogy önzésük és rigolyáik kerekedjenek fölül. Hanem föltétlenül Isten Lelke uralkodjék rajtuk. Járjanak alázatosan Istennel. Érezzék át felelősségüket, mely egyenlő a lelkipásztorokéval. A hatás, melyet a tanárok és tanítók gyakorolnak iskoláinkban a fiatalokra, el fog jutni mindenüvé, ahová a fiatalok eljutnak. Áradjon hát szent légkör főiskolánkból, hogy fölvegye a harcot a burjánzó erkölcsi sötétséggel. Mikor Isten angyala közölte, hogy intézetet kell létrehozunk a fiatalság nevelésére, láttam, hogy ez lesz az Isten által emberek megmentésére rendelt egyik leghathatósabb eszköz. {4T 419.2}

Aki eredményessé akarja tenni a fiatalság nevelését, azoknak úgy kell elfogadni őket, amint vannak, nem amint lenniük kellene, sem mint akkor lesznek, amikor kikerülnek nevelésük alól. A nehéz fölfogású, tehetségtelen tanulók próbára teszik majd őket, mégis türelmesen el kell viselni tudatlanságukat. Az érzékeny, ideges tanulókkal bánjanak gyöngéden, nyájasan, nem feledve, hogy majd Krisztus ítélőszéke előtt kell találkozni velük. Tulajdon tökéletlenségeik tudata vezesse a nevelőket, hogy mindenkor szeretettel és elnézéssel viseltessenek azok iránt, akik egyazon nehézségekkel küzdenek. Úgy tudnak segíteni tanítványaikon, nem szemet hunyva hibáik fölött, hanem hűségesen helyesbítve a helytelenségeiket olyan módon, hogy a megintettet még inkább a tanító szívéhez kösse. {4T 420.1}

Isten a kölcsönös függés láncával kapcsolta össze az időset, s fiatal. A fiatalok tanítói viseljék szívükön önzetlenül a nyáj báránykáit, amint arra Krisztus példát nyújtott. Nagyon kevés a szánakozó gyöngédség, s túl sok a szigorú bírójáé hajthatatlan méltóságából. Pontos és részrehajlás nélküli igazságot kell mindenkinek szolgáltatni, mert Krisztus vallása ezt követeli, mégse feledjük, hogy a határozottság és igazságszolgáltatás édestestvére a könyörület. Ha a tanítók távol tartják magukat a tanulóktól, ha közönyösek irántuk, ha megközelíthetetlenek, nyersegek s gáncsoskodók, ez ütközik a Krisztus lelkületével. {4T 420.2}

Nyissuk meg szívünket Isten szeretete előtt, hogy leküzdjük az önzést és nyersességet, s eresszük be Jézust, hogy ő lakjék lelkünkben. A nevelő ne feledje, hogy a kor, nevelés és tapasztalat előnyei dacára maga sem tökéletes győző; maga is követ el hibákat. Maga is sokszor téved, amint Krisztus bánik vele, úgy törekedjék bánni a gondjaira bízott fiatalokkal, akiknek kevesebb kiválóság, s kevésbé kedvező környezet jutott osztályrészül, mint neki. Krisztus türelmesen elviselte a tévelygőt, végig a nyilvánvaló romlottságán és lázadásán. A bűnös iránti szeretete nem hűlt ki, igyekezete nem hagy alább, s nem adja őt át Sátán kényérékedvére. Hanem tárt karokkal várja, hogy újra a szívére fogadja a tévelygőt, sőt, hitehagyottat. A tanítók tanítással s példamutatással képviseljék Krisztust a fiatalok nevelésénél-szoktatásánál; akkor az ítélet napján nem kell szégyenkezniük, mikor tanítványaikkal találkoznak, és amiatt sem, hogy miként bántak a fiatalokkal. {4T 420.3}

Az ifjak nevelője ismételtelen a tanterembe viszi a sötétség árnyékát, mely lelkében gyülekezett. Sokat dolgozik, s ideges, vagy gyomorbaja festett mindent sötétre. Reszkető idegekkel és háborgó gyomorral lép a tanterembe. Semmi sem felel meg neki. Azt képzeletben, hogy tanítványainak egyetlen célja, hogy tiszteletlenek legyenek, ezért jobbra és balra egyre csak gáncsol, s beleköt mindenbe. {4T 421.1}

Talán egy vagy kettő vétett vagy rendetlenkedik. Ez aránytalanul megnő képzeletében, igazságtalanná válik, rideg és metsző a megrovása, sőt csipkelődik azzal, akit hibásnak vél. Ez az igazságtalanság akadályozza meg később is, elismerni, hogy helytelenül viselkedett. Hogy fönntartsa állása méltóságát, drága, aranyat érő lehetőséget veszített el, hogy Krisztus lelkületét tanúsítsa, s talán megnyerjen valakit a menny számára. {4T 421.2}

Tapasztalt férfiaknak és nőknek kellene megérteni, hogy a fiatalok számára különösen veszedelmesek a mai napok, mindenfelől kísértések környékezik őket. S bár könnyű az árral úszni, a legerősebb igyekezetet követeli, hogy valaki a gonoszság árjával szemben ússzon. Sátán eltökélt szándéka bűnhöz kötni az ifjút, hiszen akkor bizonyosabb lehet majd a férfi felől. Az üdvösség ellensége gyűlölettel van teli minden igyekezet iránt, mely a fiatalok helyes irányba terelését célozza. Gyűlöl mindent, ami helyes nézetet nyújt Istenről és Megváltónkról, s külön erőfeszítéseket tesz azok ellen, akik kedvező helyzetben vannak, hogy fényt nyerjenek a mennyből. Tudja, hogy bármily megmozdulásuk, hogy összeköttetésben legyenek Istennel, erőt ad ellene állniuk csapdájának, Akik jól érzik magukat bűneikben, bizonyosan az ő zászlaja alatt állnak. De amint erőfeszítést tesz valaki, hogy megtörje hatalmát föltámad haragja, s komolyan nekigyürkőzik, hogy ha lehet, keresztelje Isten szándékát. {4T 421.3}

Ha olyan lenne a légkör főiskolánkban, amilyennek lennie kellene, akkor képesítené az ott nevelkedő fiatalokat, hogy fölismérjék Istent, s őt magasztalják minden alkotásában. S míg azon képességeket művelik, melyeket Isten adott nekik, addig arra fognak fölkészülni, hogy eredményesebb szolgálattal adózzanak neki. A megszentelt szellemi képesség megnyitja Isten szavának kincseit, s egybegyűjti drágaköveit, hogy másoknak is hirdesse, másokat is rá-vezessen, hogy kutassanak Isten mélységei után. Kegyelme gazdagságának ismerete megnemesíti, s emelkedetté teszi az ember lelkét s a Krisztussal való kapcsolat által az isteni természet részeseivé válnak, és erőt is nyernek ellene állni Sátán térhódításának. {4T 422.1}

A tanulókkal meg kell értetni, hogy a tudás magában a minden jó ellenségének kezében olyan erővé válhat, mely őket a tanulókat pusztítja el. Az ördög magas szellemi szinten álló lény volt, magas tisztet töltött be az angyalok seregeiben, de végül lázadó lett; s ma is sok magasabb szellemi képességűt ejt fogságba a hatalma. Az Isten nyújtotta, megszentelt tudás megfelelő minőségű, s az ő dicsőségét szolgálja. {4T 422.2}

Főiskolánk tanárainak fárasztó a munkája. A hallgatók közt egyesek az ördög ügynökei. Az ilyenek nem tartják tiszteletben az iskola szabályait, s megrontanak mindenkit, aki szóba áll velük. Miután a tanárok megtették,

ami tőlük telik, hogy megjavítsák őket, miután személyes igyekezettel, kérésekkel és imával törekedtek elérni őket, de visszautasítják az értük tett fáradozást, s tovább folytatják bűnös pályájukat, szükségessé válik az iskolából eltávolításuk, nehogy a többieket is megfertőzzék. {4T 422.3}

A tanítónak, hogy kellő fegyelmet tartson, s mégis szánakozó szeretettel és gyöngédséggel viseltessék a gondjaira bízottak üdvössége iránt, bölcsességre s Isten kegyelmére van szüksége. Fönn kell tartanunk a rendet. De akik szeretik Krisztus vérenek megváltottait, a legvégsőig el kell menniük, hogy mentsék a tévelygőt. E szegény, bűnnel terhelteket gyakran sötétben és tévedésben hagyják, hogy folytassák útjukat. Majd, akiknek pedig segíteniük kellett volna rajtuk, engedik, hogy romlásba rohanjanak. Sokan azzal mentetik az ilyen nemtörődömök és önfejűek elhanyagolását, hogy a battle creeki vallásos előjogokra hivatkoznak. Azt mondják, hogy ha a vallásos előjogok nem szólítják őket megtérésre, akkor semmi el nem éri őket. A lehetőség, hogy részt vegyenek a szombatiskolán, s hallják az igehirdetéseket - valóban becses előjog, ám ezeket mégis figyelmen kívül hagyhatják. Hanem ha valaki valóban igazi, mély érdeklődéssel, szeretettel és megértéssel közelítené meg e lelkeket, akkor sikerülhet elérnie őket. Közölték velem, hogy bölcsen végzett, személyes erőfeszítés mélyenzántó hatást ér el még a megkeményedettek tartott esetekben is. Nem mindenki olyan kemény a szívében, mint amilyennek tűnik. Battle creeki testvéri közösségünk nagyon viselje szívében az Isten gondviselése által hatáskörükbe helyezett ifjúságot. Bár jól végzett munkát láttunk idáig sok főiskolánkra jött megmentésénél, mégis sokkal többet lehetne elérni személyes igyekezettel. {4T 422.4}

Az én, és az enyéim önző szeretete sokakat megakadályoz eleget tenni a mások iránti kötelességüknek. Azt képzelik tán, hogy annyi csupán a kötelességük, hogy magukkal és gyermekeikkel törődjenek? „Amit - mondja Krisztus - nem tettetek egygel is a legkisebbek közül, velem nem tettétek.” Tulajdon gyermekeid becsesebbek lennének talán Isten szemében, mint felebarátod gyermekei? Isten nem személynéző. El kell követnünk mindent, hogy lelkeket mentsünk meg. Senkit sem szabad mellőznünk, csak, mert nincs meg az a műveltsége s vallásos nevelése, mint a kedvezőbb körülmények közt nőtt gyermekeknek. Ha ezen tévelygő, elhanyagolt gyerekek egyazon családi előnyöknek örvendeztek volna kora ifjúságukban, akkor talán sokkal nemesebb lelkűeknek és tehetségesen hasznavehetőeknek bizonyulnának, mint sokan, akikről a leggyöngédebben s legtúlszorgalmasabban szeretettel gondoskodtak. Angyalok szánják ez eltévelyedett bárányokat; angyalok sírnak fölöttük, míg emberi szemek szárazon, emberi szívek zárva maradnak fölöttük. Ha Isten nem adott volna más munkát, az azokkal törődést tenném élethivatásommá, akiket mások nem iparkodnak megmenteni. {4T 423.1}

Isten napján valakit felelősségre fognak vonni e drága lelkek elvesztéséért. {4T 424.1}

A szülőknek, akik elhanyagolták az Isten által rájuk bízott felelősségeket, az ítéleten kell szembenézniük e hanyagságukkal. Az Úr megkérdi majd tőlük: „Hol vannak a gyermekek, akiket azért bízam rátok, hogy nekem neveljétek őket? Mért nem állnak ők is jobbjamban?” Sok szülő belátja majd, hogy ésszerűtlen szeretet vakította el szemüket gyermekeik hibái felől s hagyta a gyermekeket, hogy alkalmatlan, torz jellemet alakítsanak. Mások rádöbbenek majd, hogy nem szenteltek nekik elég időt és figyelmet, szeretetet és gyöngédséget; hogy az ő hanyagságuk tette azzá a gyerekeket amivé lettek. A tanítók is látni fogják, hol fáradozhattak volna a Mesterért, igyekezve megmenteni a látszólag javíthatatlanokat, akiket már ifjúságuk zsenge éveiben elvetettek. S a gyülekezet tagjai is fölismerik majd, hogy jó szolgálatot tehettek volna a Mesternek, a leginkább segítségre szorultakon igyekezve segíteni. Míg figyelmüket és szeretetüket családjukra pazarolták, sok tapasztalatlan ifjú élt körülöttük, kiket befogadhattak volna családi körükbe és szívébe, s miknek drága lelkét szeretettel és nyájas törődéssel meg lehetett volna menteni. {4T 424.2}

A nevelők tanulják meg, hogyan őrizték meg tanítványaik egészséggel. Kerüljék el túl sok tanulással terhelni a tanítványok fejét. Ha a tudományok ismeretével, de megtört egészséggel hagyják maguk mögött a főiskolát, jobb lett volna, ha be se iratkoztak volna. Némely szülő azt tartja, hogy mivel jelentős anyagi áldozat árán taníttatják gyermekeiket, ezért hajszolják őket a tanulásra. A hallgatók sok mindent meg szeretnének tanulni, hogy minél hamarabb elvégezzék tanulmányaikat. A tanárok hagyják, hogy némelyek túl gyorsan haladjanak előre. Bár akad, akit unszolni kell, de másokat vissza kell tartaniuk. A tanulók legyenek szorgalmasak, mégsem szabad úgy teletömni fejüket, hogy szellemi gyomorrontást szenvedjenek. Ne terhelődjenek le annyira tanulmányaikkal, hogy elhanyagolják a viselkedés művelését; s mindenek fölött semminek se hagyják, hogy megakadályozzák az ima, az áhítat óráit, melyek Krisztussal kapcsolják őket össze, a legkiválóbb tanítóval, akit valaha ismert a világ, Semmi esetre se fosszák meg magukat a vallásos előjogoktól. Sok tanuló legfőbb céljává

tette a tanulást, de elhanyagolta az imát, elmaradt a szombat Iskoláról, imaóráról, s a vallásos kötelességek elhanyagolása miatt Istentől elszakadtan tértek vissza családjukhoz, Nevelésük legfontosabb része lett így elhanyagolva. Ami minden igaz tudás alapját képezi, azt nem lett volna szabad másodlagosnak tekinteni. „Az Úrnak félelme a bölcsesség kezdete.” „Keressétek elsősorban az Isten országát és az ő igazságát.” Ezt semmi esetre sem szabad utolsónak, hanem elsőnek kell tekintenünk, Föltétlenül teremtsünk lehetőséget a tanulóknak, hogy jártas legyen Bibliájában. Erre elég időt kell hagynunk. A tanuló, aki Istent teszi meg erejének, aki Isten ismeretében válik értelmessé, melyet igéjében kinyilatkoztatott, az a tényleges nevelés alapjait fekteti le. {4T 424.3}

Isten célja, hogy battle creeki főiskolánk a szellemi és erkölcsi művelődés magasabb fokát érje el, mint bármely más intézet az országban, Tanítsuk meg a fiatalokat, hogy milyen fontos kiművelniük testi, szellemi, erkölcsi képességüket, hogy ne csak a tudományban ériék el a legmagasabb szintet, hanem Isten ismerete által arra legyenek nevelve, hogy őt dicsőítsék meg; hogy kiegyensúlyozott jellemet fejlesszenek, s így teljesen fölkészüljenek az e világban való hasznosságra, de a halhatatlan élet számára is. {4T 425.1}

Bárcsak találnék rá szavakat kifejezni főiskolánk fontosságát. Mindenki érezze át, hogy ez Isten eszköze, hogy ismertté tegye magát az emberek közt. A tanítók nagyszerűbb munkát végezhetnek el, mint amivel eddig számoltak. Olyan tapasztalt emberek, akik szívükön viselik a dolgokat, elméket formálhatnak, jellemeket alakíthatnak. Isten félelmében bátorítaniuk és erősíteniük kell minden törekvést, hogy kifejlesszék a magasabb képességeket, még ha jókora tökéletlenség is éktelenkedik rajta. Sok fiatal értelméig igen tehetséges, amit nem fordítanak semmi hasznosra, mert nem nyílt lehetőségük kifejleszteni azokat. Bár a test gyakorlásával kifejlesztették a testi erőt, de a szellemi képességek elrejtve hevernek, mert a nevelők nem gyakoroltatták isten-adta képességeiket, hogy használatra serkentsék. Segítsük a fiatalokat, hogy fejlesszék magukat; bátorítsuk, serkentsük és unszoljuk őket a tettekre. {4T 425.2}

Szerte a világon szükség van a munkásokra. Isten igazságát el kell juttatnunk más országokba, hogy a sötétben levők is megvilágosodhassanak tőle. Isten elvárja, hogy legyünk ez irányban végtelenül buzgóbbak, mint amennyit ez ideig tanúsítottunk. Népünk csaknem megbénult. Huszadrésze jót sem végzünk, mint végezni tudnánk, mert önzés uralkodik köztünk. Kiművelt szellemi képességre van szükség most Isten ügyében, hiszen újoncok nem tudják elvégezni Istennek tetszőn a munkát. Isten főiskolánkat rendelte eszközül olyan munkásokat képzésére, akik miatt nem kell szégyenkeznie. A helyes műveléssel az ember olyan magasságot tud elérni, melyet eddig még nem ért el. Átlagon fölüli köztünk a rátermett ember. Ha fölhasználnánk a tehetségeinket, hús ígéhirdetőnk lenne ma ott, ahol csak egy van. {4T 426.1}

A tanítók ne gondolják, hogy eleget tettek kötelességüknek, mikor a tudományokra tanítanak. Hanem értsék meg, hogy a világ legfontosabb hittérítő területén dolgoznak. Ha a tanítók képességét úgy vesszük igénybe, mint Isten akarja fölhasználni, akkor ők lesznek a legeredményesebb hittérítők. Sose feledjük, hogy a fiatalok most alakítanak szokásokat, melyek tíz közül kilenc esetben eldöntik jövőjüket. Azok hatását, akikkel érintkeznek, akikkel össze-barátkoznak, azokat az elveket, melyeket most fogadnak el, magukkal fogják hordozni az egész életen át. {4T 426.2}

Borzalmas tény, melynek meg kellene remegtetni a szülők szívét, hogy az iskolák, ahova manapság a fiatalokat küldik értelmük kiművelésére, veszélyeztetik a fiatalok erkölcsét. Az ártatlan ifjú, mikor megátalkodott gonoszt cselekvőkkel kerül össze, eltanulja tőlük az olyan bűnt, melyről nem is álmodott. Így a tiszta gondolkodású fiatalok, a romlott szokásokkal rendelkező iskolatársakkal való érintkezés által elveszíti, tiszta jellemüket, romlottá válnak, elaljasodnak. A szülők ébredjenek rá kötelességeikre, s értsék meg, mit műveinek, mikor főiskolára küldik gyermekeiket, ahol semmi mást nem várhatnak, csak, hogy elzüllyjenek. A battle creeki főiskolának magasabb erkölcsi szinten kellene állnia, mint bármelyik főiskolának az országban, hogy ott ne fenyegethesse veszély a rájuk bízott fiatalok biztonságát. Ha a tanítók Isten félelmében végzik föladataikat ha Krisztus lelkületével fáradoznak a hallgatók lelki üdvösségén, akkor Isten sikerrel fogja koronázni igyekezetüket. Az istenfélő szülőket jobban fogja érdekelni, hogy gyermekeik milyen jellemmel térnek haza, mint hogy mennyire haladtak a tanulásban. {4T 426.3}

Az Úr közölte, hogy Isten arra szánta főiskoláinkat, hogy sok lelket nyerjenek meg. Csak mikor teljesen Isten lelkének velük alá az egyén tehetségét, akkor tesszük hasznossá azt a legteljesebb mértékben. A vallás

tanításai és elvei a legfontosabb lépések a tudás elsajátításához, s az igaz nevelés legmélyebb alapjához tartoznak. A tudásnak és tudománynak Isten Lelke által kell életre keltve lenniük, hogy a legnemesebb célt szolgálják. Csak a keresztény tudja helyesen használni a tudást. A tudományt, hogy helyesen értékeljük, a vallásos szemszögből kell szemügyre vennünk. Az a szív tudja legjobban megérteni a nevelés valódi értékét, melyet Isten kegyelme nemesített meg. Isten tulajdonságait, amint azt teremtett műveiben látjuk, csakis úgy tudjuk értékelni, amennyiben ismeretekkel rendelkezünk a Teremtő felől. Hogy az igazság forrásához vezessük az ifjúságot, a Bárányhoz, aki elveszi a világ bűnét, a tanítóknak nemcsak az igazság elméletében kell jártasnak lenniük, hanem rendelkezniük kell a szentség útjának tapasztalati ismeretével. A tudás hatalom, ha valódi istenfélelemmel párosul. {4T 427.1}

A szülők kötelessége a főiskola iránt

Szerte élő testvéreink tartsák kötelességüknek támogatni az Isten által életre hívott intézetet némely hallgató zúgolódva s panaszkodva tér haza, s a szülők, s a gyülekezet tagsága figyelmesen meghallgatja túlzó, egyoldalú megállapításait. Jó lenne, ha nem felednék, hogy a történetnek két oldala van. Ehelyett mégis eltűrik, hogy e zavaros pletykák korlátot emeljenek közéjük s a főiskola közé. Aztán aggodalmaknak, kérdéseknek és gyanakvásoknak adnak hangot, afelől, hogy miként igazgassák a főiskolát. Ez súlyos kárt okoz. Az elégedetlenség hangja ragályos betegséggé harapózik el, s az így tett benyomásokat nehéz kitörölni. A történet elismételgetéssel egyre bővül, míg roppant méreteket nem ölt, bár, ha utánanéznének, kiderülne, hogy a tanítók, a tanárok nem hibáztathatók. Ők csupán érvényt szereztek az iskola rendszabályainak, melyeknek érvényt is kell szerezni, másképp az iskola elzüllik. {4T 428.1}

A szülők nem mindig viselkednek értelmesen. Sokan nagyon erőszakosak, hogy másokat is elgondolásaikra szorítsanak, majd ha nem sikerül, türelmetlenek lesznek; de amikor gyermekeiknek kellene szabályokhoz tartani magukat az iskolában, s a gyermekeknek nem tetszik a szükséges féken tartás, gyakran a szülők, noha vallják, hogy szeretik és félik Istent, a gyermekek oldalán foglalnak állást, ahelyett, hogy megdorgálnák őket, s helyesbíténék hibáikat. Ez gyakran fordulópontot jelent a gyermek jellemében. Megdöntik a szabályokat és a rendet, s lábbal tapossák a fegyelmet; megvetik a féken tartást. A szülők eltűrik, hogy becsúszón szóljanak a battle creeki tanintézetéről. Ám ha elgondolkoznának, fölismernék eljárásuk gonosz következményeit. Csodálatos is lenne, ha négyszáz hallgatót számláló intézetben, melyet emberi gyöngeségeknek kitétt emberek igazgatnak, minden intézkedésük tökéletes lenne, hogy minden gáncsoskodást kibírna. {4T 428.2}

Ha a szülők a tanárok helyébe képzelnék magukat s látnák, hogy milyen nehéz kézben tartani és fegyelmezni négyszáz tanítványt, akik százféle gondolkodással kerültek oda, mindjárt más szemmel néznék a dolgokat. Gondolják csak el, hogy sok gyermeket sosem fegyelmezték meg otthon. Mivel egyre kényeztetették, és sosem szoktatták őket engedelmességre, nagyon a gyermekek előnyére válna, ha elvennék őket az esztelen szülőktől, s olyan szigorú fegyelem és kiképzés alá helyeznék őket, mint a katonákat a hadseregben. Hacsak nem tesznek valamit e gyermekekért, akiket a megbízhatatlan szülők ily szomorú módon elhanyagoltak, Jézus soha el nem fogadhatja őket. Hacsak valami fegyelmező hatalmat rájuk nem hoznak, értéktelenek lesznek ez életben, s az elkövetkezendőben sem kapnak osztályrészt. {4T 429.1}

A mennyben tökéletes engedelmesség, tökéletes béke, egyetértés és összhang uralkodik. Akik nem tartják tiszteletben a rendet és fegyelmet idele, azt a rendet sem tartanák tiszteletben, melyhez a mennyi lények tartják magukat. Az ilyeneket soha be nem engedhetik a mennybe, hiszen akik méltók a belépésre, szeretni fogják a rendet, s tisztelni a fegyelmet. Az itt kialakított jellem dönti el jövő sorsunkat. Mikor Krisztus eljön, senki jellemét sem fogja megváltoztatni. Értékes próbaidőt kaptunk, hogy kimossuk jellemünk ruháját és megfehérsük a Bárány vérében. A bűn szennyének eltávolítása élethosszig tartó igyekezetet igényel. Mindennap a féken tartás s a magunk megtagadásának egyre megújuló erőfeszítésére van szükségünk. Minden nap új csatákat kell végig küzdenünk, új győzelmeket kívívunk. Minden nap komoly esedezéssel kiáltunk segítségért Istenhez a kereszt hatalmas győzelmeiért. A szülők ne hanyagoljanak el egyetlen kötelességet se, hogy gyermekeik javára legyenek. Úgy neveljék őket, hogy áldás tudjanak lenni a társadalomnak, odaát pedig elnyerhessék az örök élet jutalmát. {4T 429.2}